استحاله اجتماع و ارتفاع نقیضین

یکی از حقائق نفس الامریه استحاله‌ی اجتماع و ارتفاع نقیضین است. ما استحاله‌ی اجتماع نقیضین را درک می کنیم نه فرض، یعنی قضیه‌ی صادقه ای را می فهمیم که نشدنی است. دقت کنید که نمی گوییم اجتماع نقیضین معدوم است بلکه می گوییم نشدنی است. آیا می تواند در فرض تساوق نفس الامر با وجود موطنی را برای صدق استحاله‌ی اجتماع نقیضین پیدا نمود در حالی که وجود و عدم خود طرفین موضوع قضیه عینی نقیضین هستند؟

تامل در این نکات سبب شده است که فحولی نظیر مرحوم آیت الله بهجت (قدس سره) بفرمایند: موطن صدق اجتماع نقیضین نفس الامر است نه وجود خارجی.

آیا استحاله‌ی تناقض به عنوان مطابَق قضیه موجود است یا معدوم؟ با دقت در استحاله‌ی اجتماع نقیضین به معنای ضرورت ِسلب و نشدنی و نه فقط سلب ِنسبت، می توان حقیقتی را یافت که نشدنی است و در عین حالی که واقعیت دارد نمی تواند در موطن وجود و عدم مقابلی مصداق پیدا کند. بنابراین نتیجه می گیریم که قضیه ای هست که حق است و ما بازاء صدق دارد ـ چون می خواهد صادق باشد ـ و ما بازاء آن هم نفس الامری است نه موجود.

بازبینی #2
ایجاد شده 20 فوریه 2025 15:59:30 توسط ... .
به روزرسانی شده 21 ژوئیه 2025 05:46:18 توسط khoddami